

Једна

ПРИМЕРАК 2 ДИНАРА
ПРЕТПЛАТА СЕ НЕ ПРИ-
МА НИ ИЗ ЈУГОСЛАВИ-
ЈЕ, А КАМОЛИ ИЗ ИНО-
СТРАНСТВА. (УРЕДНИ-
ШТВО И АДМИНИСТРА-
ЦИЈА: ТЕРАЗИЈЕ 31/III,
БЕОГРАД, ТЕЛ. БР. 29-129)
ЛИСТ ИЗДАЈУ ЈУГОСЛО-
ВЕНСКИ НОВИНАРИ РУ-
КОПИСИ СЕ ПРИ-
МАЈУ, ПА СЕ ШТАМ-
ПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ.

ИЗЛАЗИ СВАКЕ СУБОТЕ

ПРАВИ РАЗЛОГ

Југословенским новинарима није дозвољено да посете Трст

LUCED

— Прво се окрените, па ћемо вам онда објаснити зашто вас не пуштамо!

НИЈЕ ЧОВЕК КРИВ

Нирнберг, 15 фебруара
Фелдмаршал Браухич тврди да никад није био присталица фашизма, а што се тиче његовог сасвим незнатног учешћа у рату, посреди је само административна омашка: у војску су погрешно позвали њега уместо неког другог Браухича, па су му, шта више, зајнат утрапили и Врховну команду.

НЕМА ЗАБУНЕ...

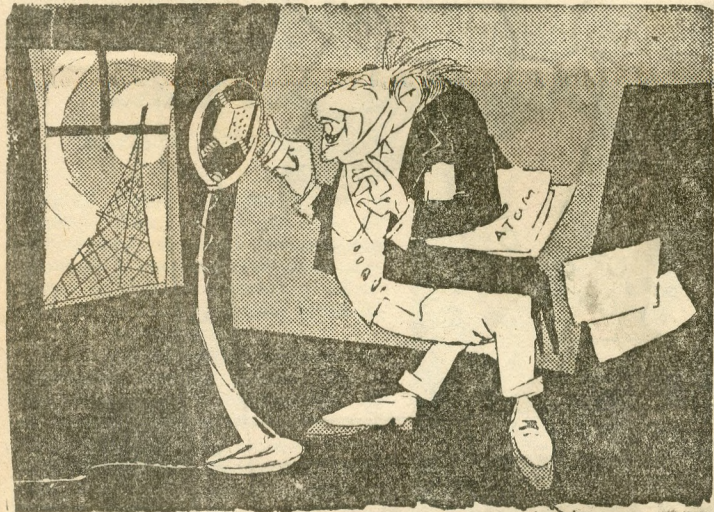
Сицилија, 15 фебруара
Фашистичке банде на Сицилији измешале су се са обичним лоповима, али није ни најмање тешко распознати ко је професионални лопов, а ко фашиста. Јер у тим бандама највећи лопови су баш фашисти.

ШПАНСКА ГРОЗНИЦА

Мадрид, фебруара
У овдашњим владајућим круговима завладала је епидемија најозбиљније шпанске грознице, која је добила нарочито велике размере после најновије одлуке скупштине Уједињених нација.

ОВДЕ РАДИО ПАРИЗ

Два човека умрла су од капи због панике која је настала после приказа париског радија о нападу атомском бомбом. Директор радија, Клод Бурде, саопштио је после тога да има „револуционарне планове“ за будуће радио програме.

— Драги слушаоци, идуће емисије биће вас најмање двадесет мртвих — желим вам лаку ноћ!...

ВАН КЛЕФЕНС ИЗВАН СЕБЕ

Лондон, фебруара
Кажу да је ван Клефенс био сасвим ван себе кад се повела дебата о Индонезији и кад је предложено да једна комисија изиђе «на лице места». Погледао је беспомоћно свог мајстора Ернеста и слегао раменима.
— Ја сам изван себе, Индонезија изван Холандије, тамошња ситуација изван наших моћи, ова дебата изван мојих пуномоћија. Најбоље је да и ја идем — ван, рекао би Клефенс, да га Ернест није стално гледао.

БАСНА О ТИГРУ И ПТИЦИ

— Овај закла птицу — шта ће рећи медвед!
— Пусту га нека је поједе, па ће после поднети извештај.

ШТА ЧЕКАЈУ КОРУШКИ СЛОВЕНЦИ

Радио станица у Целовцу даје дневно пет минута вести на словеначком језику.

— Зашто сте се искупили! Шта чекате!
— Чекамо да дође наших пет минута.

ЈЕДАН ДОНЕКЛЕ ИСТИНИТ ГРЧКИ ДЕМАНТИ

Солун, фебруара

Поводом нове кампање југословенске штампе у којој се напада неки солунски процес, званични претставници овдашњих власти су овлашћени да демантију све вести о неком тобожњем процесу. Сва лица поменута у вези с тим процесом овде су потпуно непозната и нису заведена ни у једном од спискова овдашњих многобројних затвора.

Највише помињано име Апис такође није нигде пронађено; једино је један професор историје изјавио да су та имена чешћа у Египту. Тако исто установљено је и, пр. и за поменутог Мухамеда Мехмедбашића да су ова имена чешћа у Турској и Албанији. За доказ да су испитивања вршена савесно, наводи се и име Драгише Стојадиновића: један Стојадиновић је ожењен Грчињом, али он се зове Милан.

Као најјачи аргумент да солунски процес није вођен износи се то што се овде уопште не воде никакви процеси, него се све свршава кратким путем.

ИСТО ТО САМО МАЛО ДРУКЧИЈЕ

„Шилаку нам је рекао да ће се та организација повећати и да ће доћи до стране интервенције, која ће нас помоћи. Ми смо веровали у то.“ (Са суђења албанским терористима).

— Ми смо чекали спољну интервенцију, а оно стигло унутрашња.

ИНАЦИЈЕ

Хелсинки, 15 фебруара

Војни суд у Хелсинкију поново је одложио суђење финским вишим официрима који одговарају као ратни злочинци. Суђење је одложено зато што Шведска никако не може да се наклони да им преда зликовца капетана Нероса.

— Ми смо се заинтерисали да им судимо свима или ниједном, — изјавили су чланови овог суда. — Нек виде Швеђани да ми не попуштамо.

ИЗБОРИ У СССР

Велика је земља она — гласа по сто милиона. Све скупити није просто, ал је скоро свих сто од сто гласало за кандидате — свесавезне депутате.

У ЈУГОСЛАВИЈИ СЕ ОСНИВА СТРАНКА МАЛИХ ПОСЕДНИКА

Бивши великопоседници којима је по Закону о аграрној реформи остављено по 3 хектара земље намеравају да оснују Странку малих поседника. Од вођа истоимене мађарске странке они су већ добили поздрав саучешћа.

ЗАШТО НАШИ НОВИНАРИ НИСУ ПУШТЕНИ У ТРСТ

Британске власти одбиле су ових дана да групи наших новинара издају дозволу да посете Трст и Јулијску Крајину. На интервенцију наших новинара британске власти су одговориле да је њиховој војној сили поверена окупација Трста, те да према томе не могу дозволити у окупациону зону приступ никаквој другој сили. Како су наши новинари претставници штампе тј. „седме силе“ то није било могуће удовољити њиховим захтевима.

Чудно је само зашто су онда британске власти дозволиле осталим новинарима, међу њима британским и италијанским, да долазе у ту зону. Остају два објашњења: или да су тамо долазили само под видом новинара, или су заиста претставници штампе која није никаква сила.

ДА СЕ НЕ БИ ЉУДИ ПОТРЕСАЛИ

Париз, 15 фебруара
За време кризе француске владе француска десничарска штампа покренула је жестоку кампању против унутрашњих ре-

НАЉУТИО СЕ

Трст, 15 фебруара

У Трсту је последњих дана развио делатност и некакав Фронт за слободну Јулијску Крајину, који се залаже за независност ове покрајине. На челу овога фронта налазе се неки тршћански трговци и виђенија господа. Први збор овај фронт је хтео да одржи у позоришту Росети, али кад се вођа организације попео на бину да говори, маса му је одговорила звиждањем, а онда су се појавиле и заставе са петокраком звездом. Видећи тај спонтани народни фронт, вођ фронта за слободу Јулијске Крајине наљутио се и напустио збор.

ИТАЛИЈАНСКИ РЕВАНШ НА ПОМОЛУ

Вођа италијанске странке Демократске концентрације Артуро Лабриола изјавио је ових дана на једном збору следеће:

„Италија ће се ускоро подићи а тим горе по оне преко Висле, Ла Манша и Атлантика. Они који то не схватају припремају наш реванш у будућности“.

Као што се види по овој изјави у странци Демократске концентрације демократија је тако слабо концентрисана, да не може да сакрије споп и секиру.

АРМИЈА ГЕНЕРАЛА АНДЕРСА ОБЈАВИЛА РАТ

Анкона, 15 фебруара

Сазнаје се да је такозвана „полска армија“ генерала Андерса донела значајну одлуку о објави рата.

Рат је објављен кокошкама сиромашних италијанских сељака у околини Анконе и Андерсови војници немилосрдно тамане непријатеља. Страдају и кокошке и сељаци који изазивају војнике штитећи бесловесна кокошија створења.

ЖЕВИ НЕДЕЛНЕ ФИЛМСКЕ НОВОСТИ

„ЛЕЖ“ ИМА ЧАСТ ПРИКАЗАТИ ВАМ У РЕЧИ И СЛИЦИ ГОВОР ГЕНЕРАЛА ФРАНКА КОЈИ ЈЕ ОДРЖАО 9 ФЕБРУАРА 1946 ГОД У СЕГОВИЛИ

„НАСАУШНИ ХЛЕБ“

НАША РЕВОЛУЦИЈА ЗНАЧИ...

„НАСАУШНИ ХЛЕБ“

НАША РЕВОЛУЦИЈА (САДРЖИ ДУХОВНЕ ЕЛЕМЕНТЕ КОЈЕ НЕ РАЗУМЕЈУ „ЧИСТО МАТЕРИЈАЛИСТИЧКИ РЕВОЛУЦИОНАРИ“)

„... ПРАВДУ...“

НАША РЕВОЛУЦИЈА (САДРЖИ ДУХОВНЕ ЕЛЕМЕНТЕ КОЈЕ НЕ РАЗУМЕЈУ „ЧИСТО МАТЕРИЈАЛИСТИЧКИ РЕВОЛУЦИОНАРИ“)

„... ИСЧЕЗАВАЊЕ НЕЗАПОСЛЕНОСТИ...“

ОЧИ И УШИ „ЈЕКА“

„... БРАТСТВО КЛАСА...“

ЖЕВИ РАДИОГРАМИ

ЗАСЛУЖЕНО УНАПРЕЂЕЊЕ

Целовец, 15 фебруара
У Целовцу у Корушкој основан је уред за мањине са познатим хитлеровцем Рудолфом Цефарином на челу. Он је ово место добио као стручњак, који се за време рата свесрдно старао да „мањина“ у Корушкој буде што мања. Што их и данас има није крив он, већ свршетак рата. Срећом, сада му се поново пружио прилика да настави прекинути посао.

ТУМАЧИ

Минхен, 15 фебруара
Вест да су америчке војне власти примиле у америчку војску неке југословенске емигранте, амерички кругови у Немачкој овако објашњавају:

Ми знамо да су они сарађивали с Немцима, али они су у тој сарадњи одлично научили немачки. Пошто су нам тумачи преко потребни, то смо их сада примиле у службу као тумаче.

СРОДНЕ ДУШЕ

Скадар, 15 фебруара
На суђењу албанским фашистима у Скадру утврђено је да су чланови фашистичке организације „Башкими Шиптари“ тесно сарађивали с Дражом Михаиловићем. Ово откриће у Албанији није никога зачудило, пошто је и тамо позната она пословица о двојници слугу истог господара.

Непожељни Немци пожељни су у Шпанији

Како се сазнаје из Мадрида, група Немаца који су на захтев Савезничког контролног савета у Немачкој требали да авионом из Мадрида буду пребачени у Немачку, нису могли да отпутују пошто шпанска полиција Немце није довела на аеродром.

Упитан за разлог оваквог поступка, управник полиције изјавио је да жали али да му сат није ишао добро, да није знао који је дан, да није знао где је аеродром и да осим тога не зна ни где су Немци, пошто су још од пре неколико дана отишли на излет са којег се нису вратили.

Сазнаје се из истог извора да су се претставници комисије жалили вишој власти на поступак управника полиције, али им је отуда одговорено да нема ништа од целог тог посла.

Немце о којима је реч ви називате „непожељним“, па кад су за вас непожељни зашто их онда толико тражите. Осим тога ви сте нас раније оптужили да смо склањали фашистичке агенте дајући им уточиште, а сад ако вам предамо Немце да би их отпремили у Немачку, ви ћете нас оптужити да шаљемо агенте у свет да би ширили фашистичку пропаганду.

★

Г. ПЕЛТЕКИС НЕЋЕ ДА ДА ОСТАВКУ

Догађаји у Грчкој добили су ових дана чудан обрт. У вези са расписивањем избора очекивало се да ће влада Софулиса поднети оставку као што је то и сама била најавила.

Међутим, сазнаје се да се Софулус предомислио и да га је на то навела одлука министра трговачке морнарице Пелтекиса који је изјавио да он неће да подноси оставку, пошто нико не може да му гарантује да ће понова бити изабран.

„Нећу да дајем оставку, — изјавио је Пелтекис, — па после да се кајем што сам то урадио. Ако већ морам да идем са министарске фотеље, волим да ми откажу.“

Верује се да ће грчки народ једног дана удовољити жељи господина Пелтекиса без отказа.

★

ФЕНОМЕНИ У ШПАНИЈИ

Мадрид, фебруара
Шпанска влада необично је узнемирена једном појавом која ни у Италији није добила своје објашњење: понеки од чувених странаца тек нестане, као да је у земљу пропао. Тако је ономад ишчезла читава једна група од пет Немаца, на челу са Јозефом Ханс Лазаром, који су иначе са неописивим одушевљењем примили вест да је њихов повратак у домовину неопходан. После нестанка ових лица, шпанске власти позвале су италијанске стручњаке за проналажење оваквих бегунаца.

★

СЛАВАН РАТНИ ПЛЕН

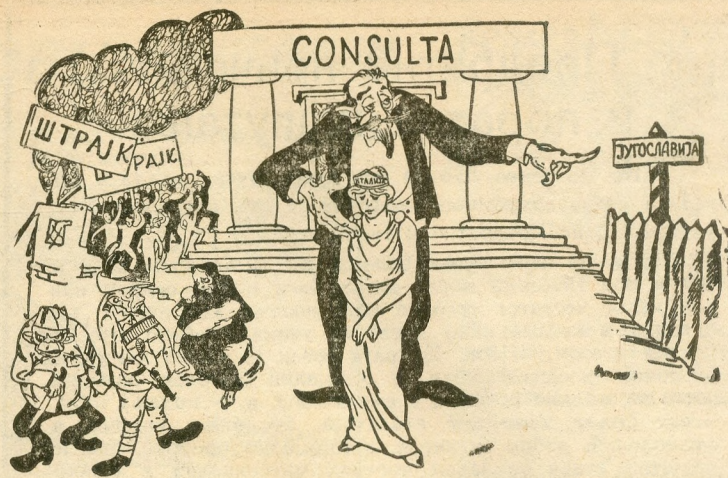
Лондон, фебруара
Британски ратни музеј, према писању „Дејли хералда“, обогатио се најновијим ратним трофејима: са неколико лукова и извесном количином стрела са Јаве.

Становништво Лондона и љубитељи трофеја са великим интересовањем очекују да прегледају овај најновији ратни плен. Истиче се да сличан плен није донесен на британска острва сигурно већ 200—300 година.

★

МЕТАМОРФОЗЕ ШПАНСКЕ ПЛАВЕ ДИВИЗИЈЕ

Берлин, 15 фебруара
Неки бивши чланови шпанске Плаве дивизије завршили су своју „борбу за нови поредак“ тиме што су се, као превејани црноберзијанци, претворили у Црну дивизију. Сада ће се они претворити у Пругасту дивизију, пошто имају да навуку пругаста заробљеничка одећа.

Док им не преседне

Уредили смо нашу демократију и сада нам је света дужност да се умешамо и у туђе ствари.

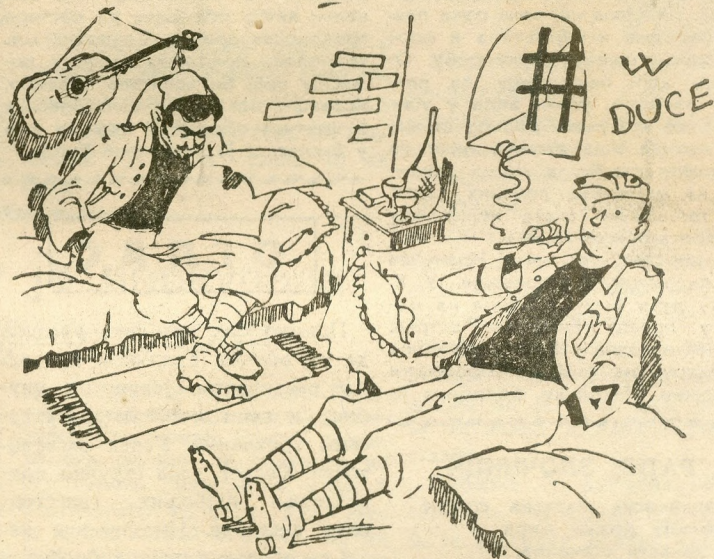
Расељена југословенска городица

Ономад су америчке групе извршиле изненадни претрес у касарни „Луитполд“ код Минхена у којој се налазе четници као „расељена лица“.

Дамаскинократија

Суд у Атини ослободио је генерала Гриваса, кововођу „Кситоса“.

— То је демократија. Изиђеш лепо из затвора као господин, а ми морамо да бежимо као неки кривци...

ФАРАОНИ И ФЕЛАСИ

— Зашто ће вам слобода, кад је нисте имали ни под својим зарионима!
— Па наш народ сматра, милорде, да је најзад прошло фараонско доба.

Предратна причања и поратна шапутања

Што 'но рекао Лао-Це или неко други (можда и ја), велика ратна катаклизма поделила је све, па и уметност, у многоме, на Предратно и Поратно.

Највише изненађења било је код неке жене која је чак и под Немцима могла да се бави црном берзом или код неког честитог трговца кога потежу као ратног добитника, а којима нико данас не узима у обзир што су читали историју Норе. До рата човек је живео хемијски, биолошки и физиолошки, а социјални проблем није ни постојао, колико ја знам; у име закона, и — мрдања нема. Човек бољег хемијског квалитета, биолошки углађен и физиолошки добро ситуиран, а социјално пробран, био је пријатно везан за један поредак материјалних и спиритуалних ствари и могао је као антички полубог да грми са катедре о вечним вредностима и благотворној еволуцији, а не да тражи демократско уточиште у неком буцаку „Руског цара“.

Све Березине, Ватерлои и Атиле, и све светске куте и помори, и библиски потопи и земљотреси, и Помпеје и Херкулануми, и сви први светски ратови, — све је то играчка према катаклизми ове последње катаклизме. Више зрсте људи морају да шапућу служећи се посст-тактиком, а ниже врсте јавно манифестују. Као што паметно тврди паметни енглески историчар В. М. Флиндерс Питри, сада је оскрнављено јеванђеље капитала. У нашем организму су због тога разглобљене све кости, којих, ако нисте знали има две стотине и шест комада. А то тако не може да остане.

Као што постоји огромна разлика између предратног и поратног причања у јавним локалимa, што рекли они за мојим столом, исто се тако разликују предратна и поратна причања која се обично зову приче и приповетке. Што се тиче људи који причају у књигама и часописима, поратно доба нема једног Г. Црњанског, који је 100% књижевник и, тамо негде, индивидуалистички филозоф. Нема данас ни једног Г. Кракова, који је имзео „крила“. Још се није родио нов Г. Пурић, највећи песник Југоисточка, чији су људи и јунаци и љубавници и мрзи их да праве милитаристичке или антимилитаристичке изјаве, него интелегентно и идилично пасу росну траву. Занавек је ишчезао један Г. Драгиша Васић, који у својим хиперреволуционарним „Розе маглама“ налази човека који прави критике чисто административне природе, не антимилитаристичке, него реформно-милитаристичке такорећи жандаристичке, срећан што ратује за богомизабрану елиту, чли, како народ — тамо он — сликовито вели, за кајмак друштвени.

Бранко ЛАЗАРЕВИЋ

Метеоролошки извештај

У земљи. — Ведро у целој држави. Набујала народна река плива подруме и скровишта и носи са собом спекулантску робу. Онима, који покушавају да пливају узводно, улази вода у уши. Са Саве и Дунава допире стална грмљавина која некимa личи на топовску палбу, а овима другима на минирање ледених санти. Са топлењем снега ишчезавају велепоседничка имања.

У иностранству. — У Ирану се слеже подигнута прашина. У Египту дува ветар с колна на море у правцу Енглеског острва. Енглеске трупе у Египту отвориле су ватру на овај метеоролошки феномен. Неколико феномена је

убијено. У Индонезији јак локални ветар покушава да растера градоносне облаке. Совјетски метеоролози предлажу стручну комисију која би испитала порекло, правац и последице ових опасних и штетних облака. У вези са тим у Енглеској је завладала буре.

ОГЛАС

Примио бих неколико ученика да их обучим одличном руковању револвером, јапанском циуцицу и свим могућим гангстерским триковима. Успех загарантован. Сваког дана стручно приказивање најбољих гангстерских филмова. Интересенти нека се обратe власнику биоскопа „Таково“.

РАТНИ ЗЛОЧИНЦИ

Недићевске швапске страже уживају дражи мира и почasti официра. Судови их наши траже — нико да их екстрадира. Павелић се тобож крије — још га нико дир'о није.

ШТО ЈЕСТ, ЈЕСТ БЕЗ РЕДА

Рајгер јавља да ће се у Великој Британији смањити следовање масти на 28.1 грама недељно.

— Ето то ти је тачност, ко у апотеци на грам, а не као код нас: час пола кила, час кило — нема реда, брате.

ЛИРИКА

Из народа за народ

Нећу више да гледам бећара, кад ја волим младог такмичара.

*

Старе газде изгубиле форме због решења аграрне реформе, а селјаци подизали главе, па се смеју и тапије праве.

*

Прође земан грофова и паша — нема код нас више беземљаша.

*

Сад је закон, у ком народ пише: нема више да се дембелише!

*

Ал је било код комшије суза: однели му вишак кукуруза!

ЗА ЈЕЖЕВУ ДЕЦУ

Мајин мачак Мића

Под злаћаним пером списатељке Маје извесни мачори десетерац гаје.

Њеном мачку Мићи поезија прија, и због тога децу хладан зној пробија.

Мићин предак неки под Вуковим кровом на мишеве месне бавио се ловом.

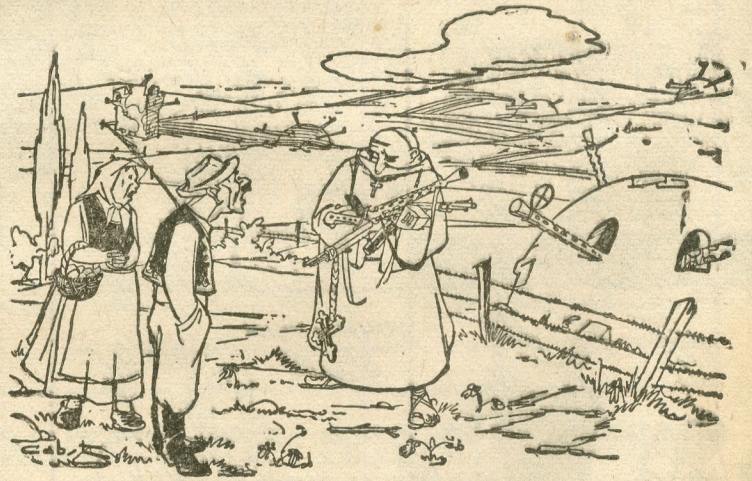
И тако упозна десетерац лепо — у том га потомак подражава слепо.

Али од те збрке стихова и прозе — подједнако лоших — дечица се грозје

Списатељки младој порука већ стиже: од стихова даље, али деци ближе!

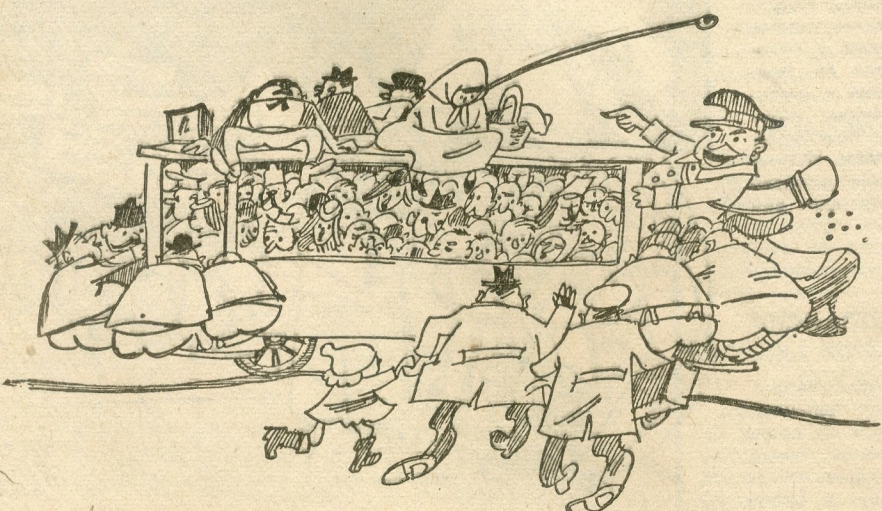
ЈЕДАНАЕСТА ЗАПОВЕСТ

Жупник Млиларић из Свете Недеље потегао је револвер на члана аграрне комисије.

— Ко тебе законом, ти њега парабелумом...

КАКО ОНИ УЧЕСТВУЈУ...

Кондуктер се труди да повезе што више путника.

Пекар је премашио норму кукуруза за 50%.

Аграрна ладовина

„Ја желим само средину од велике њиве, јер на њој има кестена и zgodно је за излете“, изјавио је пред комисијом у Врању један поседник.

Патке, пуњене и надуване, добију се код Рандолфа Черчила. Има их доста и на Каптолу, помешаних са златом (место чувених каптолских гусака).

Прасад Јелене Билбије нису се појавила на пијаци, већ у издању нове Дечије библиотеке.

Пшеница, ако је туђа треба што пре да се преда, али вишкови властите пшенице — никако, — мисли претседник Среског народног одбора у Ваљевској Каменици Драгољуб Андрић.

Бело брашно и црна душа код продавца чине заједно цену од тридесет два динара килограм.

Дивља пијаца у Његошевој улици најзад је припитомљена.

Кукуруз — по које зрно може се наћи у хлебу који пеку београдски пекари.

Свиња је кљео и 700 динара наплаћивао за рад од неколико сати Мате Орешкић из Новске, па је морао да прошета кроз цео град у поворци заслужних за сузбијање цена.

— Ех, пусто, турско...

ДЕМАНТИ ТАНЈУГА О ТРСТУ

Не тражи га само влада, већ сав народ тога града тражи правду, тражи рада, неће тамо где се страда.

НАСЛЕДНИК МУСОЛИНИЈА

Де Гаспери када збори он услове разне ређа: желео би ширих међа — римско царство да се створи! Албанија њега вређа, и тешка га брига мори што нестане старих пређа.

БЕВИНОВО ГЛЕДИШТЕ

Да л' је шала ил' рат прави на Суматри и на Јави — штампана не зна, а ми тамо комисије не пуштамо.

НАРОДНИ СУД

Корупцију пропаст прати Шпектанту гори тло. Свако мора рачун дати. На видело свако зло!

НИЗОЗЕМАЦ

Ван Клефенс министар — што 'но рекли — вањски има аргументе јаке к'о снег лањски.

„Дискутују“ боље људи мрке коже, њима ни ван Клефенс одолег' не може.

ТРКЕ

Победа „Камендина“

Нови Сад, 15 фебруара
Штала Дунђерски постигла је изванредан успех у зимској меморијал трци „Ратна добит“ за четворогодишња грла. У великој конкуренцији победио је убедљиво „Камендин“ у сигурном стилу, прецизно изјахан од власника Ђоке Дунђерског. — Борба је била оштра и занимљива. „Камендин“ је од почетка био у вођству, повећавајући стално дистанцу. У последњој кривини је додао, па је кроз циљ прошао за неколико дужина испред осталих.

Публика је одушевљено поздравила ову велику победу, која је власнику донела 32.000 динара. Међутим, Ђока Дунђерски је био тронут овацијама, па се морао одрећи награде у корист народа.

Није лако бити криминалан

— Изгледа да се и милиција придружила правој такмичењу. Ако овако настави, осталећемо без занимања.

Нашминкане ратарке

Двадесет газдаша близу Вараждина заклели се јавно, сваки у својој сина, да су сестре Ритер ратарскога соја, али на расправи сведочила — боја дамског лака, штифта, ружа и кармина.

КРОЗ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ЛЕК ОД МАЂИЈА

Свилајнац, фебруара
„Коме ја дам панталоне на купон, тај мора да погине“ — изјавио је Јован Ђорђевић, абаџија из Свилајнца. Да би се избегли смртни случајеви, народне власти су одлучиле да оне разделе народу велики број панталона и капута, које је Ђорђевић склонно и урекао. Константовано је да су мађије као неким чудом однесене: мештани, који су рескирали и обукли зачаране панталоне, живи су и здрави и само се вајкају да се зачаране панталоне деру брзо као и остале.

Бранко и Драгутин Цветковић из Ниша, продавали су азелу паприку која се састојала од паприке, 60% кукурузног брашна и земљане фарбе. Направили су свега 1150 килограма а продавали по 70 динара килограм.

Ови проналазачи синтетичких продуката нису наишли на разумевање код народних власти која ће им сада запаприти.

Нарочиту пацоловку конструирао је Слободан Секулић из Београда уз помоћ немачке фирме „Манесман“. У пацоловку се укватило триста хиљада — дина-

ра. Приказујући сада јавно њено функционисање, Секулићу се омакла једна неопреаност, па су му динари одбегли.

Месо без костију у конзервама лиферовао је окупаторској војсци новосадски индустријалац Ђока Дунђерски, а сад му је од тих конзерви застала кост у грлу.

Против несанице имао је свој патент Александар Јовановић. Шанко из Беле Паланке: памук је наслањао до близу тавана,

просто горе свилене шмије, па је увече, кад се попне мердевинама, спавао као топ. Овакве постеле је конструисао у неколико својих магацина. Једном је, међутим, у сну пао одозго и тако се угрувао да је решио да три године спава без икаквих специјалних уређаја.

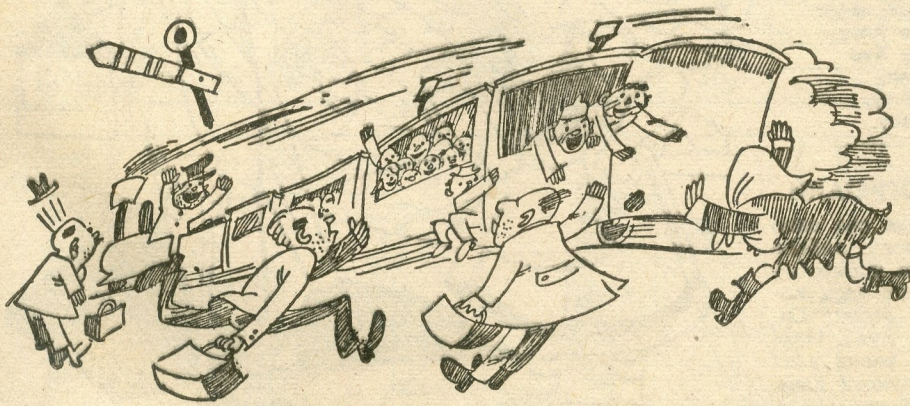
Подепале кошуље добијају у Тешици (Срез мравски) само сиромаси, пошто је месни одбор за поделу текстила стао на гледиште: „Где је танко ту се кида“.

У Алексинцу је поскупела роба на црној берзи

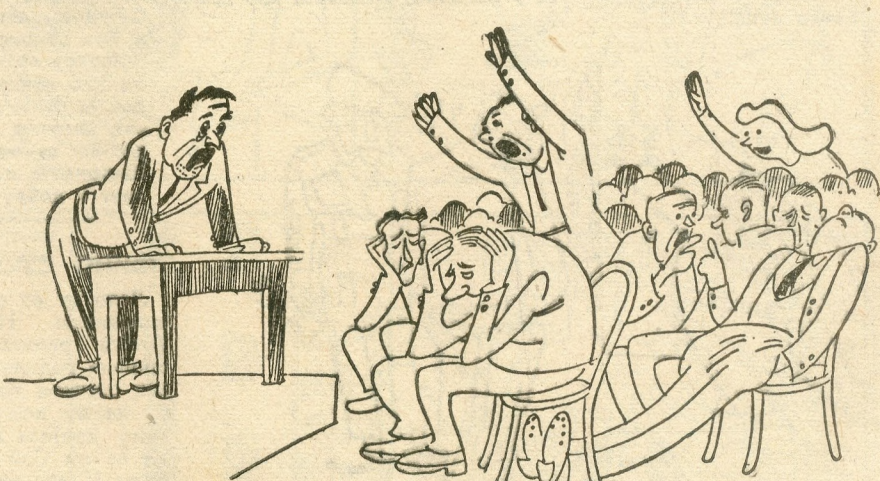
Алексинац, 15 фебруара
У Алексинцу и околини нагло је поскупела сва роба на црној берзи уколико се на њој и сад појављује. До поскупљења је дошло због повећаног ризика шпекуланата, који стално морају да стрепе од власти и да пазе да не заглаве као бивши претседник Месног одбора у се-

лу Добрујевицу Драгољуб Вујић и секретар истог одбора Велибор Стојановић. Срески народни суд осудио је Вујића на пет година принудног рада, а Стојановића на осам зато што су у слободном времену, иа да нису били протоколисали фирму, продавали жито и гвожђарску и другу робу.

... У ТАКМИЧЕЊУ

Возовођа је пустио воз пет минута раније да би брже стигао.

Предавач је продужио предавање за један сат.

БОРИМО СЕ ПРОТИВ БИРОКРАТИЈЕ

— Зашто, побогу брате, читаш новине за време радног времена!
— Па ако бих сада радио, шта би ми остало за прекоремени рад.

НАРОДНА ЛИРА

(Пева се уз козарачко коло)

Сиђи газда са кола,
Нема више напола,
Моја кола, моје жито,
Доста си нас рито!

Једна скромна и тиха свечаност у Министарству индустрије

Сазнајемо да је ових дана у Министарству индустрије одржана једна тиха и скромна двострука свечаност, интимног и интерног карактера, али без нарочитих званица. Прослављени су пријемни одговори на два званична акта Министарства упућена пре два месеца I и III рејону у Београду.

Једним од ових аката Министарство је пре Уредбе о оправци станова тражило под бр. 2450/45 од I рејона сагласност за оправку зграде у Француској ул. бр. 25, коју би Министарство извело о свом трошку. Другим актом, под бр. 2412/45, тражено је то исто од III рејона за зграду у Крунској ул. 44.

После већег броја телефонских, усмених и писмених ургенција, оба рејона су као по договору са чекала да прођу пуна два месеца и тек тада доставили одговоре.

Сви учесници ове ретке свечаности, без изузетка, били су спремиле поздравне говоре, али се испоставило да није потребно посебно изражавати оно што сви заједно мисле. Наиме, главна тема која је занимала присутне била је: шта би било да је тражен одговор из неке удаљене вароши и шта бива са приватним лицима, кад рејонима за званичне одговоре на званична тражења треба по 2 месеца!

Са ове свечаности послати су поздравни телеграми Јавном тужиоцу за град Београд, у којима се између осталог каже: »Пошто се овде ради о очигледној и кажњивој немарности и бирократисању у служби, молимо да се поведе поступак против одговорних органа у рејону.«

— О инфрацрвеним зрацима је написао Мика, о питекантропосу — Жика, хм... о чему би се још могло писати!

**Љубавни угурсузлуци
Косте из Падеја**

Пошто су многи интелектуалци огласили себе за земљораднике, ратар. Коста Мелетин, из Падеја, прогласио је себе за песника и у саучесништву са петровградским књижаром Момирским штампао „Љубавна писма у песмама за момке и девојке“. Ако се неке момку девојка зове Ката, довољно је да препише већ испеване стихове:

„Младост моју ја за тобом губим,
Чујеш Като у сани те љубим,
Зато душо нек буде на јави,
Младост наша нека се прослави,
Љубав наша и у сну је мила,
А на јави све би се топила,
Ја би вола до Божића Като,
Да се моје ти назовеш злато“.

Бојки већ мора другачије да се срочи:

„Поздрављам те Бојка врло слатко,
Поздрављам те свим срцем у кратко“.

Јели треба нагласити:

„Ово писмо што сам ти исписо,
То је само о љубави мисо,
Кад се будем с тобом загрлити,
Сигурно ћу одма оздравити“.

Зорки се упућују ови стихови:

„Речи твоје само ми помажу,
А остали мени већ не важу“.

Јулка је „мила од главе до пете“, али доводи момка да од жалости „нема ни капи крви, чекајући њен одговор први“.

Има и цура које пишу момцима, и то врло ватрено. Она што пише Душану „једва чека да зора осване, да му јави како га је снила, да је с њиме у сватове била“. Сваки Милош треба да чује „шта му вели писмо. Ја се кајем што с узели нисмо“. Треба знати како се с Миланом опходи:

„Поштујем те Милане за паре,
Ал те молим и преклињем јако,
Да ти јесен дочекаш полако“.

Кад се пише Светозару не треба девојка да има ни срама ни стида. Чедомирова цура „имала је до сад просиоца, ал не слуша ни матер ни оца“. Чијем је момку име Миливоје, треба написати:

„И за вама чекам Миливоје,
Да се жеље испуниду моје“.

Али кад Јела узме па напише песнику и ратару Кости, то је прави приказ ове збирке, (за коју Чедомири и Јулке треба да плате по 12 динара).

„Само писмо и Костине речи,
Тим се срце девојачко лечи,
Написаћу нека сваки чује,
Како ово писмо ашикује,
Ја вам кажем не зна писат нико,
Као што је мени писо Коста,
Јао глава, мени је већ доста!“

Јасно је да ударничко чишћење Петровграда (ако је организовано) треба да обухвати и Костине песме.

Није њихова кривица

70 вагона угља у руднику Клетштите крај Кутине (Мославина) уопште се не одвози те се распада.

ЧЕТИРИ УГУРСУЗА ИЗ КАРЛОВЦА

Неудобан мали стан имао је Стјепан Бан; стога злато своје није он могао ту да скрије, ни куферче с нешто пара, лира, фунти и долара. Широла је друг му био — код њега је све сместио. А са њима барабар радио је други пар: Омрчен и Ика Цар. Послу су се стручно дали: златнике су сортирали. (Знанци ти су дакле стари били нумизматичари).

По један од сваког пара имао је мање дара: нису били јака школа ни Омрчен ни Широла, лош им био радни план — пословање њино цело изишло је на видело. Настрадаше Цар и Бан — Остадоше истог дана и без збирке и без стана. Четворка се сложна ствара од два конкурентска пара: док је пук'о длан о длан већ Омрчен, Цар и Бан добили су нови стан; Широла је с њима ту, друг у добру и у злу.

ФИНО СУ СЕ ОГРЕЈАЛИ

Лепо су се огрејали ове зиме чиновници Народног одбора Трећег рејона. Још у октобру пролиле године они су дали новац осечком трговцу Јосипу Србу да им испоручи дрва. Целе зиме грејала их је топла нада да ће им Срб испоручити дрва. Како је ова зима, богу хвала, већ прошла, они се сад надају да ће им за идућу свакако стићи плаћена дрва, сем ако господина Срба курјаци нису појели у шуми.

КРОЗ НАШУ ЗЕМЉУ

Монтанијев свечан пут

Брчко, фебруара Пре извесног времена, познати „котарски престојник“ и предатни шеф у Управи града Београда Већеслав Монтани посетио је Брчко. Монтани је био с оружјем пратњом, једино он сам овога пута није носио оружје. Монтани је посетио Брчко ради својих многобројних познаника, да чује за њихово здравље и види је ли који случајно остао у животу. Пошто је у своје време, као агент београдске полиције и телохранитељ кнеза Павла, био прешао и на православну веру, Монтани се сад тога сетио, па је зажелио да одржи благодарење, али су га обавестили да се православна црква у Брчком неким чудом срушила баш кад је он усташовао у овом крају...

После Брчког, Монтани је продужио свој триумфални пут за Београд, где такође има много познаника још од пре рата.

међутим, запетљали са 6.000 комада аспирина од којих им је припала мука и јако знојење, но већ им је указана прва помоћ.

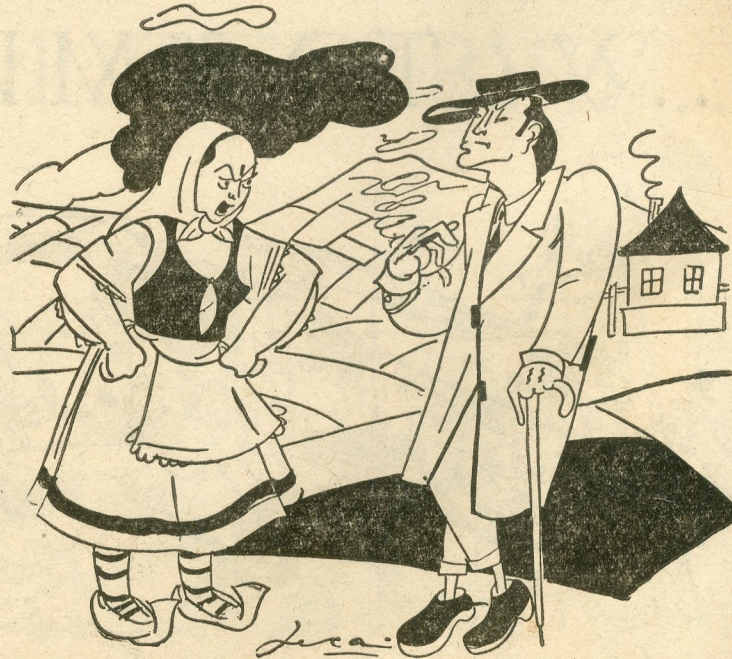
„Победа“ није спортски клуб, већ фабрика у околини Струге, али је ипак одиграла утакмицу са комисијом за ратну добит — и изгубила са огромном голдиференцијом. Пошто је „Победа“ навијала за немачку победу, њен пораз никога није ожалостио.

ОСУЈЕЊЕНО САМОУБИСТВО ДВОЈИЦЕ АЛЕКСИНАЧКИХ ТРГОВАЦА

Алексинац, 15 фебруара Браћа Стеван и Миле Стефановић, трговци из Алексинца, одлучили су да изврше самоубиство, па су из Житковца повезли ноћу у своју радњу 200 кгр. камене соде. Срећом, наишли су органи власти, па су их у тој страшној намери спречили. Ма да је њихов пријатељ и ортак абација Светислав Петровић понудио официру милиције 4.000 динара да их пусти да прекарате себи живот, они су стављени под јаку стражу у сигуран затвор, а камена сода, којом су хтели да одузму себи живот, склоњена је далеко од њих, у сигуран народни магацин.

Фрајер - ђувегија

Слободан Тодорчевић, свршени матурант, син генерала који је остао у Немачкој, оженио се сељанком да би избегао удар аграрне реформе.

— Фрајеру један! Досад нисам знала шта је фрајер а сад видим.

НИЈЕ ШИЈА, НЕГО ВРАТ

Четничке банде крију се у Западној Немачкој као „расељена лица“.

— Гледај оно сумњиво лице, Цони!
— Пази ти тамо шта говориш! Нисам ја никакво сумњиво лице, ја сам расељено лице.

ПАТЕНТ

Није ствар само у томе, што ми сада брже радимо и што код нас нема молби, чекања и свађе. Ми смо вам, онако узгред, постали у правом смислу експедитивни. Брзи, експедитивни и праведнији. И нема нико више права да се љути и да нам пребацује: те радник на пружи није добио сапун, те скретничар није примио дебеле чарапе, те ово, те оно...

И, велим вам, ове чарапе, што видите на мени, то сам добио захваљујући патенту. Ето, молићу, добијемо на пример 70 пари чарапа на 140 људи. Како поштено поделити? — Ја знам, ви ћете можда предложити: сваком другом по један пар. А тако не ваља. Љуте се људи, и ако би их поређао у ред па да одбројаваш не иде ни то. Знам ја по себи: свако би унапред избројао и сви би се гурали да некако испадну парни бројеви...

А да, рецимо, дамо само једној половини? Онда би требало записати: ко је добио а ко није! Па онај ко је добио — морао би потписати да је добио, а онај који није — мораш опет ти њему потписати... А за све то треба водити књиге! Није да се ми у томе не разумемо. Не! Него, ту би вам се... друже, изгледа бирократија: ојање, чиновници, потписивање, странке... Много рада, збрке, цедуља, потврда и никада не би имао чист рачун. И зашто себи товариш на леђа оно што није потребно? А ја сам вам за чист посао!

Молим вас, мени је, знате, бистра памет.

Дође случајно нека комисија па мене за гушу:

— Покажите нам — веле — дружје магационеру, ваше књиге. Где су заведене оне чарапе? Ко је добио а ко није? Ако није — зашто није? Да ли сте ви то правилно расподелили? И много других, сличних, тугаљивих питања.

Залуд би се ја правдао: да смо добили само 70 пари чарапа а да нас има дупло више, да сам ја и ту количину ипак правилно поделио; да је ред да дам прво шефу станице, па надзорнику, па благајнику, па ако хоћете, и мени, који око тога највише радим...

Не би они то узимали у обзир. Ако им кажем: Драги другови и поштована комисијо! Чарапе сам делио онако, како су људи стизали. Сваком по један пар. Зар то није право?!

Они ће онда рећи: „Јесте ли сигурни, дружје магационеру, да су баш њима најпотребније? Можда међу онима, који нису стигли да добију има и босих људи?“

Ето, молим вас, а шта онда да им кажем? Па и ја сам знам да има неколико њих скоро босих!

Ви мислите да би ту помогао овакав одговор:

„Поштована комисијо, ја сам тако делио, јер сам поштен и разуман човек. Нисам могао свакоме дати по једну чарапу (а само тако бих све подмирио!), јер сваки човек има две ноге, па му треба и две чарапе...“

Та они се тиме не би задовољили! Ове наше садање комисије су некако упорне, ђаволски упорне! Све ти терају мак на конач. Чудо једно, поштено вам кажем. Ако се с њима почнеш шалити, као ја, — они се одмах узбиље:

— Друже магационеру, реците јасно: да ли су чарапе добили они којима је то најпотребније?

Хе, а куд бих онда? Познајем ја себе. Испало би баш да такви нису добили. И туп — мене за гушу. Ја непоштен, ја несавестан, ја ово, ја оно!

А шта би мени то требало? У мене је, знате, бистра памет!

Него смо вам измислили један патент. Једноставан, а ништа не кошта. Рад је смањен за 300%, а у нашу корист иде 100%!

Патент? Интересује вас?

Просто, до зла Бога просто, корисно! И нико се не бунти.. Све иде поштено и једноставно! Ни по бабу ни по стричевима, што казаш Краљевић Марко, већ по срећи и умећу — велим ја. Ако те служи карта, можеш добијати свакипут! Да видите само, како се људи унесу у игру. Буде вам ту и навијања и кибицовања.

Укратко, ево како вам то иде: узмемо једну кесу па у њу метнемо 140 цедулица, ко карте, али нешто мање. На 70 пише „добије“, а других 70 су празне и оне не добијају...

Па да видите само како је весело то наше извлачење. Само неки елемент тамо стално се буну. И стално понавља: „Ја немам среће, ја немам...“

Већ је почео и да прети, али ми се само на то смејемо.

Причу о патенту чуо сам у Руми. То се тамо показало као практично. Међутим, ја не знам докле ће то тако ићи? Можда би још понеко желео да га употреби, јер он уштеђује и рад и савест... Просто дивота.

Усталом, отидите у Руму. Тамо ће вам дати подробније обавештење и вероватно, — ако нису јако љубоморни на свој изум — потребна упутства

В. Јазачки

ВЕРОВАЛИ ИЛИ НЕ...

COPYRIGHT BY JEZ

ДРВАР ДУДАШ ЧЕСТО ЗАБОРАВИ ДА У ЗАГРЕБУ НЕ ВЛАДАЈУ ВИШЕ УСТАШЕ, ПА ГРАБАНЕ ОВАСИПА ПЛОВКАМА И ПОГРАНИМ РЕЧИМА, А НЕКУ СЛАВИЈУ ЖЕНУ И УДАРИ АКО СЕ БУНИ ШТО СЕ ДРВА ИЗДАЈУ ПРЕКОРЕДА

НА ПУТУ ОБРЕНОВАЦ - ШАБАЦ ОД ЈЕСЕНИ ПРОШЛЕ ГОДИНЕ СТОЈИ ЈЕДАН ПАРНИ ВАЉАК, НА КОЈИ СУ СВИ ЗАБОРАВИЛИ

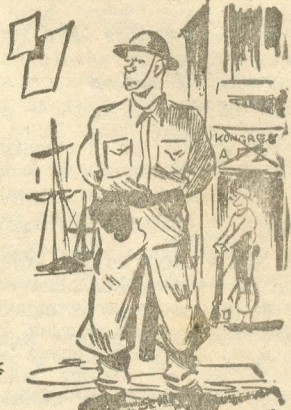

ТЕЛЕГРАМ БРОЈ 1603

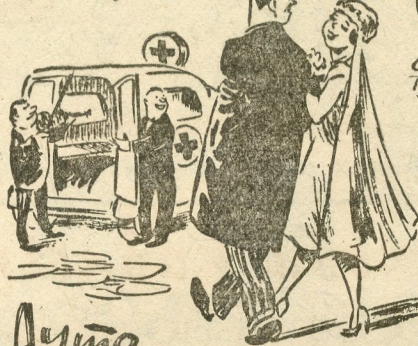
ПОСЛАТ ЈЕ ИЗ ВАЉЕВА 19 ЈАНУАРА У 16 ЧАСОВА А У БЕОГРАД СТИГАО ИСТОГА ДАНА У 15,40 ЧАСОВА

У БРАЊСКОЈ СТОЛПРСКОЈ ЗАДРУЗИ СМАТРАЈУ ДА ТРЕБА ДА НАПЛАЊУЈУ МРТВАЧКИ САНДЖ СКУПЉЕ ЈЕР ЈЕ ТО ЛУКОВИЦНА РОБА

ОКУПАЦИОНА ВОЈНА УПРАВА ЗАБРАНИЛА ЈЕ ОДРЖАВАЊЕ КОНГРЕСА АФЖ-А ЈУЛИСКЕ КРАЈИНЕ У ТРЕТУ

Ауто

ЗА БРЗУ ПОМОЋ БР. 50 ПРЕВЕЗАО ЈЕ 28 ЈАНУАРА ИЗ БЕОГРАДА У РАКОВИЦУ 27 СВАТОВА

ЗАКОН О АГРАРНОЈ РЕФОРМИ НЕ ВАЖИ У МОРАВСКОМ СРЕЗУ ПОШТО СУ МЕСНИ ОДБОРИ ЈЕДНОСТАВНО ОДГОВОРНИ СРЕСКОМ НАРОДНОМ ОДБОРУ У НАШЕМ СЕЛУ ТАКВИХ СЛУЧАЈЕВА НЕМА

Женидба млађаног Слободана Крагујевчанина

У Немачкој остао му тата, како је прошло доба рата, — а Слободан, генералски син, веша закон аграрни о клин: у Мечковцу он се својски стара да сачува дваесет хектара; да погоди земљорадње тон — сељанком се оженио он.

Ал' у селу трикови не важе... На расправи народ њему каже: „Рани сина, па нек оре плугом, или бежи, па се жени другом“.

РИБАРСТВО

Нема рибе у бистрој води

Рибарски трговци у Београду, који су за време окупације пуно паром ловили рибу у мутној води, сада, када су се избистрили и Дунав и Сава, нити лове нити дају другима да лове рибу за грађанство. Тако је риболовац Драги Богдановић сав алат склонио у Рибарски дом и тамо га држи под кључем.

— Пецајте на бућкало! каже газда-Драги професионалним рибарима. У рибарским круговима овај поступак се објашњава тиме што је и сам газда-Драги ухваћен — на бућкало.

Добричина Фрања

Земунски бравар Фрања Бод много жали што дан има само двадесет четири сата, јер да има четрдесет осам сати, толико би отприлике радили његови шегрти. Он је, шта више, решен да да шегртима два сата слободног времена дневно с тим да их у том времену туче.

ЏИКА АТОМ И ПАНТА РОКФЕЛЕР

КРАВА МУЗАРА

Холандска влада предложила је Индонезији своју управу
„за покусни период од 25 година“.

Холанђанин: — Де умири се док ја измузем ово што је остало.

Драги друже „Јеже“,
Молим те да апелујеш на наше стручњаке за текстилну калкулацију да пожуре са прорачунавањем цена за предење вуне у оквиру кућне радности. Ако не пожурим, многи који дају вуну на предење да би се одели, биће одрани до голе коже, и онда ће их вунена одећа сврбети...

Ја сам текстилна радница, радим већ 11 година у једној преднионици, и знам шта се и колико отприлике може урадити, па зато никако не могу да објасним како успевају да саставе „калкулације“, оне жене што пређу вуну код својих кућа. Оне за предење једног килограма вуне узимају 400—500 динара; колико је времена потребно за толики посао, то зна скоро свака домаћица! Имена тих „јевтиних“ преља могу се прочитати сваки дан у „Политици“ — оне имају рачуна да дају и сталне огласе...

Ја мислим, друже „Јеже“, да би чак и твоје бодље, које су ти пре рата онако ревносно постризали, могле да се испреду пуно јевтиније него сада вуне, кад би се мало проконтролисале ове цене. А ако се одобре данашње цене, онда ми јави, па ћу и ја оставити фабрику и радити код куће.

Б. П.

текстилна радница

У „Сарајевском дневнику“ бр. 189 од 6. окт. мј., на страни 8, изашао је оглас Пољопривредног одељења ГНО — Сарајево о контумацији паса и мачака. Па ја, откако сам овај оглас прочитао, муку мучим, јер под тачком 4 огласа стоји да се забрањује „скитање мачака“. Имам, наиме, једну мачку, именом Цицу, и то врло интелигентну мачку и лејепу мачку, али не могу никако да јој докажем и да је убијем да је Пољопривредно одељење ГНО-а забранило скитање мачака.

Како, према огласу, власник одговара за испаде својих паса, односно мачака, то сам присиљен да се овим путем јавно одречем своје мачке Цице и како не бих, као њен власник, одговарао за њене испаде, које би Цица евентуално направила за вријеме фебруара.

Сарајево, 1-III-1946.

Ристо Алић, пензионер
Хошин Бријег 12

МАЛИ ОГЛАСИ

Одбегла је пре девет месеци незгодно куд наша редовна плата и још се није вратила. Молимо поштеног налазача да нам је уз награду врати. — Особље болнице у Бору.

Не ординирам због пегавца; у марту нећу ординирати због грипе, а у априлу — због компликације грипе. Иначе се препоручујем као савестан и хуман лекар. — Аладар Хербих, Панчево.

Прилог од два милиона динара, који сам за време рата дао четницима, накнадно оглашава за неважећи. У исти мах одлучно демантујем да сам продавао соду за 1500 динара килограм, јер сам је продавао за две хиљадарке. — Раде Урошевић, трговац из Житковца.

Јевтину распродају хитно врши радња са антиквитетима „Сити“; цене су десет до петнаест пута веће него пре рата; државна предузећа и установе немају право куповине, према одлуци пленума Удружења црноберзијанаца. — Паулина Јуришић, Кнез Михаилова 3.

Фабрика „Рекорд“ у Мораштиту, код Струге, обавештава да мења име, како оно не би потсећало људе на њен рекорд у експлоатацији радника за време окупације.

Молим Нишлије да три куће које сам купио за време рата сматрају мојом дековином, јер су ми сви дедови и моји и туђи подједнако драги кад су куће у питању. — Никола Булизибарић, рентнијер.

Јежеви кабловираци

НИШТА СЗБИЉНО

Каиро, 15 фебруара
Приликом демонстрација египатских студената у Каиру, који траже ревизију британско-египатског уговора, рањено је свега око стотину лица. Овако мали број рањених најбољи је доказ да у свету влада мир, пошто је у рату за један дан било по неколико хиљада рањених.

НАКНАДНА КОРЕКТУРА

Лондон, фебруара
„Британске индуске трупе на Јави нису ни једанпут отварале ва-

тру све док нису биле нападнуте“, — изјавио је британски претставник. Накнадно се саопштава да коректор није био прегледао овај текст, те да исти треба да гласи:

„Британске индуске трупе (ово се још не мења) на Јави нису ни једанпут биле нападнуте све док нису отвориле ватру...“

А пошто су већ једном отвориле ватру — читава ствар се више није могла ама баш никако поправити.

СПАСЕНЕ ДРАГОЦЕНОСТИ

Будимпешта, 15 фебруара

Главни мађарски ратни злочинци Хомањ, Јурчек и други пред своје бекство поверили су калуђери-ма манастира у Шопрону опљачкане драгоцености, уз молбу да се побожни калуђери свакодневно моле — ако не за спас њихових злочиначких душа, а оно барем за спас драгоцености. Молитва је уродила плодом: драгоцености су спасене, као што је то и у Загребу, на Каптолу, био случај.

VERGISS MEIN NICHT (НЕЗАБОРАВАК)

Грчки новинар Зафирис поставља тезу да би из Грчке требало протерати све становништво које говори словенским језиком позивајући се на протеривање немачких мањина из Пољске, Чехословачке и Мађарске.

— Кад већ не можемо да спасемо наше немачке савезнике, бар да се осветимо на овима...

Паулини Јуришић, Београд. — Верујемо да сте поред вашег антиквитета „Сити“ били увек сити. Како и не би, кад сте један фотограф продавали за 38.000 динара. Зато он и даје изванредне снимке: сада сте се сликали, па ћете то следећи пут учинити тек кроз пет година.

★
Михаилу Стефановићу, ученику Трговачке академије и Бождару Милошевићу, зуботехничару. — Кажете да сте били пијани када сте телефоном обавестили пожарну чету да гори „Руски цар“. О, добри младићи, куд вам баш то паде на памет! Што, рецимо, нисте позвали душевну болницу да пошаље кола по вас!

★
Александру Брајићу, пословној фабрици теста „Скопљанка“. — Разби ти свакоме нос ко ти каже да Немци нису били добри људи. Кад су теби као пословној организацији „Тот“ и организатору исхране Тотоваца у знак захвалности сазидали кућу у Босанској улици, треба да их благосиљаш док си жив. Не узрујавај се што се ти поклати данас не признају. Теши се да ће те суд бар разумети и да ће те ослободити оптужбе да си за време окупације и раднике тукао.

★
Емилија Трифуновић, хотелијер, Ужице. — Иако сте у време борби око Ужица прикрили све постелне ствари, тврдите на суду да сте најсоцијалнија жена у граду. Ваше мишљење деле хотелски мишеви који су пландовали по скривеним душецима и чаршавима.

★
Милица Вранић, учитељица на расположењу, Вишеград. — Ви се држите оне варошке изреке: Село хвали, у вероши живи... Пошто нећете да идете на учитељску дужност, и пошто волите народне пословице, скупљајте их бар за „Јежа“.

★
Предраг Ристић и Михаило Драмбашкић, трошаринци, Дунавски кеј. — Контрола је нашла да сте неправилно вршили градирање ракије, а ваши другови причају да сте проносили алармантне гласове о великом отпуштању комуналних чиновника. Ипак сте предосећали да ће бити неког отпуштања.

★
Лазар Стајић, трговац, Београд. — Били сте пријављени као самца, а Станбени отсек III рејона није знао да у вашем трособном стану у улици Краљице Марије 82 живи и још једна жена, па је стан доделио једној породици. Ви сте се онда оженили, али је било доцкан. Док нисте били ожењени имали се три себе, а сада вас двоје морате да живите самачки.

ЦРНО НА БЕЛО

БУНКЕР У БИВШЕМ СОКОЛСКОМ ДОМУ

Бележи „Слободна Војводина“ од 8 фебруара, а и вредно је да се забележи:

„У кругу бившег Соколског дома у Старој Пазови још се увек виде трагови фашистичке управе. Ивицама зида који везује Дом са зградом бивше основне школе на главној улици пружа се мрежа бодљикаве жице. Отвори на зиду за пушке су још увек окренути на варош. У дворишту је читав, недирнут фашистички бункер. По угловима дворишта разбацане оштећене скупоцене гимнастичке справе и гомила сточног ђубрета. Слично је и са једним крилом бивше основне школе, у чијим собама још и сад стоје гомили ђубрета и сламе, а прозори готово и не постоје. Ово ругло такође кити главну улицу.“

Старопазовачки физкултурници кукају за Домом! Ако је овако, онда ствар збиља и није за песму.